

они само да свършжтъ кръщеніе-то правильно, т. е. три пѣти да погрузжтъ въ чистѣ водѣ и при това да произнесжтъ имя-то на Бога Отца и Сына и Святаго Духа. А священникъ послѣ вече ся вика за да освяти окръстено-то дѣте съ молитвы и да свърши надъ него друго таинство: муропомазаніе-то.

А чѣмъ значжтъ свършаемы-тѣ при това таинство обряды?

Предъ кръщеніе-то на желающій-тъ да ся кръсти турася ново христіанско имя. Това значи, чи онъ влиза въ новѣ общинѣ, и съ имя-то на святой-тъ, чіе-то приѣма имя сполучава за себе си въ това лице покровитель и примѣръ за подражаніе во всичкій-тъ си животъ.

Ето за чѣмъ всѣкій христіанинъ дѣлженъ е да знае житіе-то на онѣзи свѣтыя, имя-то на кого-то онъ носи. А мнозина ли изъ насъ го знажтъ?

Послѣ нареченіе-то на христіанско-то имя на желающій-тъ да ся кръсти слѣдова наизустно-то наставленіе на ученіе-то на православнѣ-тѣ вѣрж, т. е. оглашеніе-то (*).

Оглашаемый-тъ обрѣжжтъ съ лице-то кѣмъ истокъ-тъ — кѣмъ сълнце-то на правдѣ-тѣ, коя-то е Христосъ Богъ нашъ, съ кого-то онъ жѣлае да ся просвѣти и живѣе. Священникъ-тъ три пѣти духнува въ лице-то на оглашаемый-тъ;—това за да ограда оглашаемый-тъ отъ нечистый-тъ духъ. Послѣ това три пѣти священникъ-тъ осѣнява съ крѣстно знаменіе чело-то на оглашаемый-тъ, какъ мѣсто на мысли-тѣ,—уста-та, какъ проводникъ на мысли-тѣ, навѣнъ презъ слово-то: грѣди-тѣ, какъ вмѣстилище на срдце-то изворъ-тъ на чувствованія-та и похоти-тѣ. Съсѣ крѣстно-то знаменіе надъ тѣя мѣста на тѣло-то на оглашаемый-тъ священникъ-тъ отгонява отъ него дѣвола (**).

(*) При свършеніе-то на оглашеніе-то и кръщеніе-то на младенецъ-тъ, родители-тѣ на кръщаемый-тъ обыкновенно не присѣтствовжтъ. Той обычай останалъ, вѣроятно, въ онова время, кога родители-тѣ были язычници, слѣдовательно, кога они нѣмали право да бжджтъ не само участници, но и свидѣтели на свършающесѣ христіанско таинство. Но чѣмъ ся относи до христіане-тѣ родители, споредъ мое-то мнѣніе, тѣхно-то присѣтствіе при кръщеніе-то на дѣте-то си, не само не е непотребно, но было много умѣстно и цѣлесообразно е. Чіа молитва при кръщальнѣ-тѣ купель по естествѣнна може да бжде, по усердна и по пламенна, като не родительска-та молитва? За това въ православно домочадіе родители-тѣ, ако и да има воспріемници, не ся освобождажжтъ отъ должность-тѣ подиръ кръщеніе-то да воспитавжтъ дѣца-та си въ благочестіе и правотѣріе.

(**) Крѣстно-то знаменіе е «страхъ за злы-тѣ духовѣ». Оглас. Поуч. Кир. Іер. 13, 36.